

menligning med andre Beregninger, der ere gjorte til andre Tider, tør jeg temmelig sikkert sige, at de fuldt ud ville holde Stik. Jeg tror, at man endogjaa kan slutte sig til, hvad den ærede sidste Taler sagde, at Besparselserne maaſte snarere blive lidt større end lidt mindre; men de ere udregnede af Folk, der ere vante til at regne med den Slags Ting, og jeg er temmelig sikker paa, at de have regnet rigtig og denne Lejlighed. Hvad nu Besparselserne angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem, men kun knytte en Bemærkning til en Ytring af det ærede Medlem fra Wøen, da han talte om de stigende Forvarsbudgetter eller Hærbudgetter, det er jo det, her er Tale om. Jeg vil gøre opmærksom paa, at man egentlig ikke kan sige, at vort Hærbudget fra 1867 har været stærkt stigende til nu. Det er let at se af Statsregnskaberne for de sidste 25 Aar, at de ere stegne omtrent 22 pCt., det vil sige knap 1 pCt. om Aaret, altsaa mindre end Befolkningens Tilvækst, og det er jo gentagende fremdraget her, at Udgifterne paa en vis Maade staa i Forhold til Befolkningen, altsaa paavirtes af selve Befolkningens Stigning. Det er jo her opløst, at Keskuffstyksen ved Fodfolket er stegen med omtrent 2,000 Mand. Her er altsaa ikke Tale om nogen stærk Stigning, men en Stigning er der naturligvis. Der er forskellige andre Grunde til Stigningen, som ogsaa let kunne paavises. For en Del skyldes den, at man har villet gøre mere for Soldaterne baade i hygiejnisk Henseende og paa mange andre Maader, og det er ikke saa ganske lidt, der hører ind under denne Kategorie, naar man regner det sammen. En stor Del af Stigningen er ogsaa foranlediget ved ny Vaaben, baade i Halvskjolderne, da vi fik ny Kanoner, og nu sidst, da vi fik ny Geværer. Alene dette sidste, at vi have faaet ny Geværer i 1889, har bevirket en Stigning af omtrent 200,000 Kr. paa Budgettet, altsaa omtrent 2 pCt. Naar man tager alle disse Ting i Betragtning, tror jeg, man maa indrømme, at Budgettet har været forholdvis lidt stigende; men stigende har det været. Jeg skal paa dette Standpunkt indskrænke mig hertil og altsaa anbefale, at Forslaget gaar videre og ligesom den første ærede Taler ogsaa anbefale, at det undergives til en hurtig Behandling.

Jungersen: Det er ganske betegnende for dette Forslag, at det er kommet frem stillet af Landstinget, efter at Regeringen har forelagt et Forslag her i dette Ting i Begyndelsen af Samlingen, et Forslag, der er blevet henvist til et Udvalg, og i dette

Udvalg har været underkastet en meget velvillig Overvejelse. Men ligesom Udvalget sidder bedst i sine Arbejder, saa kommer Landstinget med dette Forslag, og jeg kan jo ikke nægte, at det afviger slet ikke saa lidt fra det Forslag, Ministeren indbragte her i Tinget, men desuagtet siger Ministeren i Dag i Anledning af dette Forslag, at han kan med særdeles Glæde tage mod det Forslag, som her er stillet. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (C. Thomsen) sagde, at det var fremkommet ikke mindst af politiske Grunde, der have ført til, at der ligesom hvilede et Mærkeridt over Landstinget, og det var en Fugt af dette Mærkeridt, at man var kommen frem med dette Forslag. Hvad er nu dette Mærkeridt, der har hvilet paa og tvunget Landstinget? Jeg ved det ikke. I 1885, den Gang man begyndte de provisoriske Foranstaltninger, den Gang det hed sig: 3 Millioner inden Kl. 12, den Gang det hed sig, at det ikke var Folkets Sag at værne Forfatningen, men at det var Folkets Sag at værne Danmark, den Gang var det, man begyndte at ville ind paa Veje, som man mente ikke kunde have været mulige her i vort Fædreland, efterdi man allerede fra den Tid, Oppositionen kom i Flertal her i Tinget, havde udtalt vistnok hver eneste Gang, Hærløven har været for i Folketinget, ligesom det har været udtalt ved saa godt som alle Valgmøder, at hvad der maatte arbejdes hen til, var en Indskrænkning i de militære Udgifter. Det sagde man her, og det sagde man ude, og Befolkningen fik den Opfattelse, at det virkelig ogsaa var Meningen, men desuagtet bleve de ved indtil 1885 at votse Aar for Aar i en betænkelig Grad. Men den mere livlige Del af Højre, der endogjaa ikke undsaa sig for at gaa ud i Landet og tage Kvinderne med til Hjælp i deres Agitation, undsaa sig ikke for at fremstille det, vi havde naaet, som noget, der var for intet at regne paa de militære Omraader. Derfor er det, at man i 1886 begyndte med de provisoriske Foranstaltninger, og man begyndte med en meget stor Kassebeholdning, men hvor er nu denne store Kassebeholdning? Nu staa man med en tom Kasse, og Kassebeholdningen ligger her ude rundt omkring Kjøbenhavn i Værker, som den store Befolkning opfatter som snarere værende til Jordbærd end til Gavn for Fædrelandet. Der ligger den store Kassebeholdning, og derfor stammer maaſte dette Mærkeridt, som det meget ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (C. Thomsen) talte om. Det er maaſte fordi Kassen er tom, at det nuværende